

Sygn. akt II PK 220/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa E. K.
przeciwko R. [...] w K.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 kwietnia 2016 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Ś.
z dnia 23 lutego 2015 r., sygn. akt VII Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
przyznaje od strony powodowej na rzecz strony pozwanej 120 zł
(sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Ś. oddalił apelację powódki E. K. od wyroku Sądu Rejonowego w K. z 23 maja 2013 r. oddalającego powództwo o przywrócenie do pracy u pozwanego R. [...] w K. oraz zasądzającego od powódki na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego powódka zaskarżyła w całości. Zarzucono naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest: (-) art. 45 § 1 k.p. w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.); § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli zakładów poprawczych, schronisk dla nieletnich i rodzinnych ośrodków konsultacyjno-diagnostycznych, trybu postępowania odwoławczego oraz trybu i sposobu powoływania zespołu oceniającego (Dz.U. z 2002 r. Nr 34, poz. 317), w związku z § 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 października 2009 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego (Dz.U. z 2009 r. Nr 168, poz. 1324); (-) przepisów wewnętrznych obowiązujących w pozwanym ośrodku, tj. szczególnych kryteriów oceny pracy psychologa/ pedagoga w R. [...] w K., wydanych na podstawie art. 6a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela oraz ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 2002 r. Nadto, zarzucono naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Jako okoliczność mającą uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sformułowanego w formie pytania, czy wobec pracowników pedagogicznych, tj. pedagogów i psychologów, zatrudnionych w rodzinnych ośrodkach konsultacyjno-diagnostycznych, które podlegają przepisom ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, albowiem są nauczycielami w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, zastosowanie znajdują przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 października 2009 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego (Dz.U. z 2009 r. Nr 168, poz. 1324). A co za tym idzie, czy pojęcie sprawowania nadzoru pedagogicznego zawarte w § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli zakładów poprawczych, schronisk dla nieletnich i rodzinnych ośrodków konsultacyjno-diagnostycznych, trybu postępowania odwoławczego oraz trybu i sposobu powoływania zespołu oceniającego (Dz.U. z 2002 r. Nr 34, poz. 317) należy interpretować zgodnie z wytycznymi zawartymi w § 20 ust.1-3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 października 2009 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego (Dz.U. z 2009 r. Nr 168, poz. 1324), a zatem, czy dokonanie oceny pracy nauczyciela musi być poprzedzone przeprowadzeniem i udokumentowaniem przez dyrektora lub

kierownika placówki czynności, o których mowa w § 20 ust. 1-3 rozporządzenia w sprawie nadzoru pedagogicznego.

Dodatkowo skarżąca podniosła, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na zaniechanie przez Sąd drugiej instancji zbadania sprawy pod kątem prawidłowości przeprowadzenia nadzoru pedagogicznego poprzedzającego wydanie negatywnej oceny pracy powódki.

Pozwany w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, a w każdym przypadku o zasądzenia od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4).

Powódka twierdzi, że wniesiona przez nią skarga zasługuje na rozpoznanie ze względu na konieczność rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy istotnego problemu prawnego związanego z ustaleniem zakresu i formy czynności sprawowania nadzoru pedagogicznego, które pracodawca powinien przeprowadzić przed sporządzeniem oceny okresowej. Jednocześnie z tego samego powodu, to jest prawidłowości przeprowadzenia nadzoru pedagogicznego poprzedzającego wydanie negatywnej oceny pracy powódki i zaniechania jej zbadania przez Sąd drugiej instancji, powódka powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. Odnosząc się do takiego sformułowania i połączenia przez powódkę przesłanek tzw. przedsądu, rację ma pozwany, wskazując w odpowiedzi na skargę kasacyjną, że połączenie tych przesłanek – ze względów logicznych – jest nieprawidłowe. Tak ujęte przesłanki wzajemnie się wykluczają. Nie można twierdzić, że skarga jest oczywiście uzasadniona (co ma miejsce wówczas, gdy stwierdzone naruszenia prawa są widoczne *prima facie*, bez pogłębionej analizy prawnej) i że jednocześnie

w sprawie występuje poważne zagadnienie prawne, które wymaga zaangażowania Sądu Najwyższego w dokonanie pogłębionej interpretacji niejasnych przepisów (por. postanowienie SN z 30 listopada 2012 r., I UK 414/12, LEX nr 1675171).

Przechodząc do oceny okoliczności, które zdaniem skarżącej stanowią istotne zagadnienie prawne, należy na wstępie wskazać, że nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. problem prawny, którego wyjaśnienie nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia SN z 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006 nr 15-16, poz. 243; z 25 września 2007 r., I UK 161/07, LEX nr 885063; z 19 września 2013 r., I PK 98/13, LEX nr 1555051). Uwzględniając z jednej strony treść § 20 ust. 1-3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 października 2009 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego (Dz.U. z 2009 r., Nr 168, poz. 1324), z drugiej strony ustalenia faktyczne, które stanowiły podstawę zaskarżonego wyroku, trudno podzielić stanowisko skarżącej, że od wykładni tych przepisów uzależniony jest wynik tej sprawy. Nawet gdyby przepisy te miały zastosowanie w tej sprawie, to nie wynika z nich, jakie konkretne czynności i w jakiej formie kierownik ośrodka powinien dokonać, w ramach sprawowania nadzoru pedagogicznego, w procesie dokonywania oceny pracy pedagoga zatrudnionego w rodzinnym ośrodku diagnostyczno-konsultacyjnym.

Jeżeli chodzi o twierdzenie o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego tej przesłanki tzw. przedsądu wynika, że: w motywach wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania należy zawrzeć wywód prawny wyjaśniający, w czym wyraża się owa oczywistość i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia; dodatkowo, że niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia konkretnych przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia; a także, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie

oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (przykładowo postanowienia SN: z 3 października 2013 r., III SK 11/13, LEX nr 1380967; czy z 24 września 2014 r., III SK 91/13, LEX nr 1511143). Skarżąca nie wykazała kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa, a co za tym idzie również oczywistej wadliwości zaskarżonego wyroku.

Z podanych wyżej powodów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzekł na podstawie art. 98 § 1, art. 99 oraz art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., oraz § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r. poz. 490).